

Lessen van de splitsing van Israel (38)

2 Kronieken 34:29-35:27

Amon werd koning van Juda op tweeëntwintigjarige leeftijd. Hij deed wat kwaad is in de ogen van de Here. Zijn dienaren doodden hem in een samenzwering. Zijn zoon Josia werd koning in zijn plaats toen hij acht jaar oud was. Op zijn zestiende begon hij de Here te zoeken en op zijn twintigste begon hij het land te zuiveren van afgoderij. Toen hij zeventwintig jaar oud was, begon hij de tempel van God te herstellen die door zijn vaderen was verwaarloosd. Tijdens het herstel werd het wetboek van de Here teruggevonden. Toen Josia hoorde welke plagen er in het boek stonden geschreven als straf voor afgoderij, scheurde hij zijn klederen en verootmoedigde hij zich voor de Here. God liet hem weten dat het onheil zou komen over het land, maar dat Josia het niet zou meemaken.

Josia sluit een verbond voor Gods aangezicht (2 Kronieken 34:29-33)

Toen zond de koning een boodschap en riep al de oudsten van Juda en Jeruzalem bijeen. De koning ging naar het huis des Heren met al de mannen van Juda, de inwoners van Jeruzalem, de priesters, de Levieten, en het gehele volk van groot tot klein. Hij las te hunnen aanhoren al de woorden van het boek des verbonds dat in het huis des Heren gevonden was. **“Toen ging de koning staan op zijn plaats en sloot een verbond voor het aangezicht des Heren, dat men de Here zou volgen en met zijn ganse hart en zijn ganse ziel zijn geboden, getuigenissen en inzettingen zou houden, en de woorden van het verbond die in dit boek geschreven waren, zou volbrengen”** 2 Kronieken 34:31. Ook deed hij allen die zich in Jeruzalem en Benjamin bevonden, tot het verbond toetreden, en de inwoners van Jeruzalem handelden overeenkomstig het verbond van God, de God hunner vaderen. Josia verwijderde al de gruwelen uit al de landstrekken die aan de Israëlieten toebehoorden, en bracht allen die zich in Israel bevonden, tot de dienst van de Here, hun God. Gedurende heel zijn leven weken zij niet af van de Here, de God hunner vaderen.

Nadat Josia gehoord had dat God hem zou sparen van de vloek beschreven in het boek, riep hij heel het volk van groot tot klein samen. Hij las hen al de woorden van het boek van verbond voor en roept hen op om de Here te volgen met heel hun hart en ziel. Hij roept hen op al de geboden, getuigenissen en inzettingen te gehoorzamen. Hij laat alle inwoners van het land toetreden tot het verbond, alsook hen die nog in het noordelijke Israel woonden. Zolang hij leefde, weken ze niet van God af.

In deze tijd is de profeet Jeremia beginnen te profeteren. Jeremia 3 geeft ons een inzicht in de harten van de Israëlieten ten tijde van Josia. Want we zouden ons kunnen afvragen waarom God de vloek zou laten doorgaan na Josia, als het volk zich onder Josia tot Hem heeft bekeerd. “De Here zeide tot mij ten tijde van koning Josia: Hebt gij gezien, wat Afkerigheid, Israel, gedaan heeft? Zij placht heen te gaan op elke hoge berg en onder elke groene boom om daar ontucht te plegen. En Ik zeide, nadat zij dit alles gedaan had: Keer weder tot Mij; maar zij keerde niet weder; en dit zag haar zuster, Trouweloze, Juda. Maar Ik zag, toen Ik Afkerigheid, Israel, ter oorzaak van haar echtbreuk, verstoten en haar de scheidbrief gegeven had, dat haar zuster, Trouweloze, Juda, zich niet liet afschrikken, maar heenging en eveneens ontucht pleegde; en door haar lichtvaardig gepleegde ontucht ontwijdde zij het land; ja, zij bedreef overspel met steen en met hout. En boven dit alles bekeerde haar zuster, Trouweloze, Juda, zich niet tot Mij met haar gehele hart, maar alleen in schijn, luidt het woord des Heren” Jeremia 3:6-10. De bekering van het volk was slechts in schijn.

“Voor hem is er geen koning geweest, die zich zo tot de Here keerde met zijn ganse hart, zijn ganse ziel en zijn ganse kracht, naar de gehele wet van Mozes; en na hem stond zijns gelijke niet op. Doch de Here keerde Zich niet af van zijn hevig brandende toorn, die ontvlamd was tegen Juda om al de krenkingen waarmee Manasse Hem gekrenkt had. En de Here zeide: Ook Juda zal Ik van mijn aangezicht wegdoen, zoals Ik Israel verwijderd heb; en versmiden zal Ik deze stad die Ik verkoren heb, Jeruzalem, en het huis waarvan Ik gezegd heb: Mijn naam zal daar zijn” 2 Koningen 23:25-27.

Josia viert het Passcha (2 Kronieken 35:1-19)

“Daarop vierde Josia in Jeruzalem de Here het Pascha. Men slachtte het Pascha op de veertiende der eerste maand. Hij wees de priesters hun taak aan en wekte hen op tot de dienst van het huis des Heren” 2 Kronieken 35:1-2. Ook zeide hij tot de Levieten, die aan geheel Israel onderwijs gaven en de Here heilig waren: Zet de heilige ark in de tempel die Salomo, de zoon van David, de koning van Israel, gebouwd heeft. Gij behoeft die niet meer op de schouder te dragen. Dient thans de Here, uw God, en zijn volk Israel; maakt u gereed naar uw families, overeenkomstig uw afdelingen, volgens het voorschrift van David, de koning van Israel, en volgens het voorschrift van zijn zoon Salomo. Stelt u in het heiligdom op voor de familiegroepen van uw broeders, het gewone volk, en wel zo, dat de indeling der Levieten overeenkomt met die van de families; **“slacht het Pascha, heiligt u en maakt het gereed voor uw broeders en handelt**

overeenkomstig het woord des Heren door de dienst van Mozes” 2 Kronieken 35:6. Josia stelde het gewone volk ter beschikking kleinvee, schapen en geiten, die alle dienden als Paasoffers voor ieder die zich daar bevond, ten getale van dertigduizend; benevens drieduizend runderen. Deze waren uit de have des konings. Zijn vorsten stelden een vrijwillige gave ter beschikking van het volk, de priesters en de Levieten. Chilkia, Zekarja en Jechiel, de oversten van het huis Gods, gaven aan de priesters voor de Paasoffers tweeduizend zeshonderd stuks kleinvee en driehonderd runderen. En Konanjahu en zijn broeders Semaja en Netanel, benevens Chasabja, Jeiel en Jozabad, de oversten der Levieten, stelden voor de Paasoffers ter beschikking van de Levieten vijfduizend stuks kleinvee en vijfhonderd runderen. Toen werd de dienst geregeld: de priesters gingen op hun plaats staan, evenzo de Levieten, overeenkomstig hun afdelingen, naar het gebod van de koning. En zij slachtten het Pascha, en de priesters sprenden het bloed, dat de Levieten hun toereikten, en dezen trokken de dieren de huid af. Zij zonderden de brandoffers af, om ze te geven aan de familiegroepen van het gewone volk, om de Here een offer te brengen, zoals geschreven staat in het boek van Mozes; evenzo deden zij met de runderen. Zij kookten het Pascha op het vuur, overeenkomstig de verordening; de heilige stukken kookten zij in potten, ketels en pannen, en zij brachten die met spoed aan heel het gewone volk. Daarna maakten zij het gereed voor zichzelf en voor de priesters; want de priesters, de zonen van Aaron, waren tot in de nacht bezig met het offeren van het brandoffer en van de vetstukken. Daarom maakten de Levieten het gereed voor zichzelf en voor de priesters, de zonen van Aaron. En de zangers, de Asafieten, waren op hun post overeenkomstig het gebod van David, Asaf, Heman en Jedutun, de ziener des konings; ook de poortwachters bij elke poort. Zij behoefden hun dienst niet te onderbreken, want hun broeders, de Levieten, maakten het voor hen gereed. Zo was de gehele dienst des Heren op die dag voor de viering van het Pascha en het offeren van de brandoffers op het altaar des Heren geregeld, overeenkomstig het gebod van koning Josia. De Israëlieten die zich daar bevonden, vierden toen het Pascha benevens het feest der ongezuurde broden, zeven dagen lang. **“Zulk een Pascha was in Israel niet gevierd sinds de dagen van de profeet Samuel; geen der koningen van Israel heeft het Pascha gevierd zoals Josia het vierde met de priesters, de Levieten en geheel Juda en Israel dat zich daar bevond, en met de inwoners van Jeruzalem”** 2 Kronieken 35:18. In het achttiende jaar van de regering van Josia werd dit Pascha gevierd.

Nadat Josia een verbond met het volk had gesloten om de Here te dienen, gaf hij de opdracht om het Pascha te vieren. Hij wees een ieder op zijn verantwoordelijkheden en voorzorg in de middelen zodat ze het Pascha konden vieren. Zo een Pascha was er niet gevierd sinds de dagen van de richters (2 Koningen 23:22). Een goed voorbeeld is nodig, maar Josia's voorbeeld kon niet bewerken dat het volk zich met heel hun hart en ziel tot God bekeerde. Ze kozen ervoor om twijfel en goddeloosheid toe te laten in hun leven. Zulke harten kunnen God niet welgevallig zijn.

In 2 Kronieken 35:3 lezen we dat Josia de opdracht geeft om de ark van het verbond in de tempel te plaatsen. Waar deze was geweest en wie hem al die tijd heeft bijgehouden weten we niet. Het is wel de laatste keer dat we in de bijbel tegenkomen dat de ark nog bestond.

Het is in de dagen van Josia dat ook Sefanja is beginnen te profeteren. Hij sprak over Gods onvermijdelijke oordeel dat over Juda zou komen, maar ook om de rechtvaardigen hoop te geven wanneer het oordeel zou komen (Sefanja 2:3). Ook Nahum heeft in deze tijd geprofeteerd. Zijn profetie gaat over de val van het Nineve van Assyrië. Nineve is gevallen in 612 vCh.

Josia's dood (2 Kronieken 35:20-27)

Nadat Josia dit alles gedaan had om de tempel te herstellen, trok Neko, de koning van Egypte, op, om te strijden bij Karkemis aan de Eufraat; en Josia trok uit, hem tegemoet. Toen zond hij boden tot hem, die zeiden: Wat heb ik met u te maken, koning van Juda? Het gaat thans niet tegen u, maar tegen het huis waarmede ik in oorlog ben, en God heeft gezegd, dat ik mij haasten moest. Staak uw verzet tegen God, die met mij is, opdat Hij u niet verdelge. **“Doch Josia wendde zich niet van hem af, maar vermomde zich, om tegen hem ten strijde te trekken; hij luisterde niet naar de woorden van Neko, die uit de mond Gods kwamen, en bond de strijd aan in de vlakte van Megiddo”** 2 Kronieken 35:22.

Op het einde van zijn leven trok Josia ten strijde tegen koning Neko van Egypte. Deze was opgetrokken naar de koning Assur (2 Koningen 23:29) om hem te helpen tegen de opkomende macht van Babylonië. Hoewel Assyrië de grote vijand is geweest tot hiertoe van Israel, Juda, Egypte en de omliggende volken, zien we dat Egypte de koning van Assur te hulp komt. Assyrië was voorbij zijn gloriëtijd en was verzwakt. De koning van Egypte zal waarschijnlijk liever een verzwakt Assyrië als bufferstaat hebben gehad, dan een sterk Babylonië dat Assyrië veroverde. Maar Josia wilde niet dat de koning van Egypte door zijn land trok om Assyrië te helpen en ging hem tegemoet met zijn leger. Het waren immers de Assyriërs die honderd jaar eerder het noordelijke rijk hadden veroverd en we herinneren ons het bezoek van de Babyloniërs dat koning Hizkia zeer had gevleid. De koning van Egypte zal het Josia en zijn zonen niet in dank afnemen dat hij hem de doorgang had geweigerd.

Toen raakten de schutters koning Josia; en de koning zeide tot zijn dienaren: Brengt mij weg, want ik ben zwaar gewond. En zijn dienaren haalden hem uit de strijdswagen, vervoerden hem op zijn tweede wagen en brachten hem naar

Jeruzalem.” Toen stierf hij en werd bijgezet in de graven zijner vaders, en geheel Juda en Jeruzalem bedreven rouw over Josia” 2 Kronieken 35:24b. En Jeremia zong een klaagzang op Josia, en al de zangers en zangeressen gewaagden van Josia in hun klaagzangen, tot heden toe. Zij maakten hiervan een vaste gewoonte in Israel; zie, zij zijn geschreven in de Klaagzangen. Het overige van de geschiedenis van Josia, zijn vrome daden, in overeenstemming met hetgeen in de wet des Heren geschreven staat, zijn geschiedenis uit vroeger en later tijd, zie, deze is beschreven in het boek der koningen van Israel en van Juda.

Tijdens de ontmoeting van beide legers, geraakt Josia gewond en sterft. Zijn dood doet ons denken aan de dood van de slechte Achab.